

REDACTIONELE COMMENTAAR

PROFESSOR L. V. ARNOLD

Bij Kon. Besluit van 15 juni is met ingang van 15 september benoemd tot gewoon hoogleraar in de tandvervangning aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, collega L. V. ARNOLD te Hilversum.

Geboren te Semarang (1914) als zoon van een tandarts koos hij het beroep van zijn vader en werd in 1937 tot tandarts bevorderd.

Spoedig daarna vertrok hij naar de Verenigde Staten, verwierf te Chicago de graad van Doctor of Dental Surgery en knoopte er tevens een studiereis aan vast, die hem ook naar Canada voerde.

Teruggekeerd nam hij deel aan de praktijk van zijn vader, die zich na repariëring in den Haag had gevestigd. In 1945 kreeg hij een aanstelling als assistent aan het tandheelkundig instituut te Utrecht tot in 1948 de militair tandheelkundige dienst een jaar beslag op hem legde. Daarna vestigde hij zich te Hilversum.

In 1949 keerde hij tot het onderwijs terug door zijn benoeming tot conservator bij de prothetische tandheelkunde, welke functie hij in 1952 beëindigde om zich geheel te wijden aan de praktijk.

Zijn belangstelling in die jaren ging in het bijzonder uit naar de rehabilitatie van het gemutileerde gebit en de preventie van paradentale aandoeningen. In verschillende voordrachten en demonstraties heeft hij van zijn inzichten doen blijken, zomede in daarop gerichte publicaties.

Mede door zijn vroegere relatie tot het tandheelkundig onderwijs, gepaard aan zijn wetenschappelijke belangstelling voor de problemen, die met zijn toekomstige onderwijs verband houden, mag zijn benoeming tot hoogleraar in de tandvervangning alleszins geacht worden een gelukkige te zijn. Men mag dan ook veilig verwachten dat zijn bijzondere tandheelkundige gaven de opleiding van de tandheelkundige studenten tot hun toekomstige prothetische werkzaamheid alleszins ten goede zullen komen.

Onze gelukwensen gaan zowel uit naar de nieuw benoemde als naar het tandheelkundig onderwijs, dat ook in andere opzichten met deze benoeming zal zijn gebaat.